

Đại Tá Nguyễn Văn Cự, Vị Anh Hùng, Người Yêu Nước, và Chiến Sĩ sẵn sàng hy sinh cho niềm tin và lý tưởng của mình.

*Tác Giả: Colonel John B. Haseman
(Trích trong Vietnam magazine October 1992)
Chuyển Dịch: Yvonne Mộng Thu Nguyễn*

Đại Tá Nguyễn Văn Cự, Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà, đối với tất cả những người biết ông đều cho rằng ông là người có cá tính mạnh mẽ. Người Việt Nam xem ông là một tướng lãnh oai hùng dũng cảm đối với đồng đội chiến hữu nhưng lại là đối thủ tàn ác với kẻ địch. Cố Vấn Mỹ không thể lường được những chiến thuật bất ngờ dường như luôn đạt được hiệu quả, và họ cũng khó lòng di dịch hoặc thay đổi những quyết định đột kích đánh phá địch táo bạo quá nguy hiểm của ông. Ông là một người trung trực, ngay thẳng dám nói ra ý tưởng của mình, và dám tranh cãi những khác biệt với cấp trên trong một xã hội đầy bảo thủ, hệ thống và coi trọng giai cấp quyền lực. Hào hùng và can đảm một cách tuyệt vời trên chiến trường, ông là điều bí ẩn khó hiểu đối với tất cả những người biết ông. Tuy nhiên, trên tất cả, ông là người có tấm lòng chân chính yêu quê hương, yêu tổ quốc một cách sâu đậm; tin vào sức mạnh, danh dự và giá trị của toàn dân. Ông là người trí thức không chịu khuất phục theo khuôn phép xã hội.

Nguyễn Văn Cự là Quận Trưởng Quận Mỏ Cày, Tỉnh Kiến Hòa, thuộc phía Bắc đồng bằng Sông Cửu Long. Mỏ Cày chỉ là một trong 254 quận ở Việt Nam, nhưng lại là nơi rất đặc biệt. Chính Mỏ Cày là nơi Việt Cộng đã chủ trương dùng làm trụ sở để kết nối và vận chuyển vũ khí vào miền Nam Việt Nam. Nơi đó đã trở thành một địa danh căn cứ quân sự của Cộng Sản Bắc Việt. Là một Quận Trưởng, ngoài việc làm thay đổi lòng trung thành của người dân và nguồn gốc lịch sử ở đó, Đại Tá Cự còn đảm trách các chức năng của một viên chức cao cấp dân sự và quân sự của khoảng 72,000 dân. Với những trách nhiệm khác nhau từ hoạt động chiến thuật đến việc xây cất trường học. Thật là khó khăn để quản lý một huyện thoại, và trong quá trình đó Nguyễn Văn Cự đã tự mình trở thành kỳ tích của huyện thoại.

Cự sinh trưởng tại Huế, miền Trung Việt Nam, và lớn lên trong tình trạng hỗn loạn của cuộc nổi dậy Việt Minh chống Pháp. Sau Hiệp Định Geneva 1954, gia đình ông di cư vào miền Nam, sau nhiều lần di chuyển, cuối cùng đã định cư tại vùng biển Quy Nhơn, Tỉnh Bình Định, nơi cư trú của "lò" Cách Mạng Cộng

Sản nằm vùng trong suốt thời kỳ chiến tranh Việt Nam. Trong 20 năm phục vụ trong quân ngũ, ông rất ít có dịp được gần gũi gia đình, cuộc đoàn tụ với vợ và 12 người con trong chuyến viếng thăm Mỹ Cày đối với ông rất đặc biệt và riêng tư, không chia sẻ với người ngoài. *Tuy khu vực doanh trại của ông nhỏ hẹp, ông vẫn sắp xếp cho gia đình có chỗ ở tạm và luôn luôn nói về giấc mơ hòa bình thật sự để gia đình có thể chung sống với nhau dưới một mái nhà. Là một người cha tận tụy theo truyền thống của người Việt Nam, ông dùng tất cả nguồn năng lực để các con ông phát triển học vấn và thường nói một cách hãnh diện về những thành công của chúng.

Lòng ái quốc, yêu chuộng tự do và tinh thần chống cộng mãnh liệt đã khiến ông trở thành kẻ thù không đội trời chung với Việt Cộng. Ông thề sẽ không bao giờ để gia đình ông sống dưới chế độ Cộng Sản ngày nào ông còn sống và sẽ chiến đấu chống Cộng Sản đến hơi thở cuối cùng. Sự dân thân chống cộng quyết liệt đó đã làm ông trở thành người lý tưởng nhất để trao trách nhiệm càn quét Cộng Sản, mật khu, cơ sở hạ tầng của chúng ra khỏi Mỹ Cày. Những năm trước khi ông nhậm chức, trừ cái ghề Quận và một chuỗi các tiền đồn giữa Mỹ Cày và Tỉnh Bến Tre ra, quận lỵ đã thuộc sự kiểm soát và điều khiển một cách hiệu quả của Việt Cộng. Trong trận tấn công Tết Mậu Thân 1968, Việt Cộng đã chiếm đóng và tàn phá hầu hết Mỹ Cày. Họ đã thành công trong việc kiểm soát khu nông nghiệp màu mỡ của Quận Lỵ và sự giao thông qua lại giữa quận lỵ và các khu vực phụ cận lân là điều không thể thực hiện được. Trong tình trạng vô vọng đó, Cư đã đến vào năm 1968.

Đại Tá Cư đã thành công một cách đáng kinh ngạc. Dựa vào cá tính tuyệt đối và lực lượng của ông, từ đó cải thiện được tình hình an ninh địa phương. Thái độ phổ biến của sự thờ ơ và sợ hãi được thay thế bằng một tinh thần phấn khởi và thái độ lạc quan. Với sự hỗ trợ ban đầu là một Đại Úy trẻ người Mỹ, phục vụ như là một cố vấn cao cấp của Quận. Ông Cư tái khẳng định sức mạnh của chính phủ thân thiện lần đầu tiên trong một thập kỷ. Sự thành tựu trong phạm vi của ông thật tuyệt vời và kết quả sau đó có thể viết thành anh hùng ca!

Năm 1968, Mỹ Cày là khu vực của Việt Cộng, đến năm 1971 đã trở thành một quận có lực lượng quân sự mạnh mẽ bởi sự hiện diện của chính phủ Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa với sức mạnh đổi mới nền kinh tế. Những chiếc cầu được xây dựng để tái lập giao thông sau bao năm bị hư hỏng và gián đoạn. Thực phẩm được tràn ngập vào các chợ, và phố quận Mỹ Cày đã được xây lại từ đồng tro tàn. Hãy

nhớ rằng chính Mỗ Cày chứ không phải Bến Tre là chủ đề của khúc anh hùng ca trong cuộc tiến công Tết Mậu Thân "Chúng ta phải phá hủy thị trấn để cứu nó". Các thượng cấp cả người Việt lẫn người Mỹ đều công nhận rằng sự thành công có được ở Mỗ Cày là do quyết tâm và những ảnh hưởng của Quận Trưởng Nguyễn Văn Cư. Khi thì ông mềm mỏng, khi thì ra lệnh, quát tháo giận dữ chỉ huy, lúc to nhỏ thông đồng hoặc sử dụng chính trị để thực hiện mục đích và những điều như thế đó, đã đạt được kết quả khá lớn. Phương pháp hoạt động của ông không chánh thống ngay cả ở Việt Nam. Ông kết hợp sự bướng bỉnh và kiên thức chân chính của mình và nhu cầu cần thiết của quận, với mục đích duy nhất đặt ra là để đạt được mục tiêu của mình.

Ông thật sự là một điển hình thách thức cho các cố vấn Mỹ. Ông là người có khả năng, có tầm nhìn và chiều sâu; Ông cũng là một người vị chủng đến mức độ cao, một thuyết tự ngã chí thượng to lớn và là một nhà lãnh đạo tự mình thành lập và điều khiển thứ tự những việc ông cho là ưu tiên. Điều này dẫn đến kết quả các mối quan hệ cộng tác chặt chẽ chuyển sang những cuộc xung đột với các cố vấn Mỹ của ông. Ông không bao giờ ngần ngại bày tỏ những khác biệt chính kiến với những lãnh đạo của quận, đồng đội hoặc cấp trên của mình. Ông có khả năng thực hiện bất chấp hàng loạt cuộc đối đầu liên tiếp và đã giành được sự ngưỡng mộ thầm kín của các đồng nghiệp ngay cả khi ông sử dụng nhiên liệu tài sản dự kiến để sử dụng những nơi khác trên phạm vi địa bàn Tỉnh. Ông giữ vững quan điểm và lập trường về vai trò quận trưởng và đội ngũ cố vấn Mỹ được giao để giúp ông, và thường là quan điểm của ông mâu thuẫn với đường lối chính thức đặt ra bởi cấp trên của mình.

Ông vô cùng tôn trọng sức mạnh quân sự của Mỹ, cũng như những bí quyết kỹ thuật, và mang ơn sâu sắc sự hỗ trợ kinh tế của Mỹ dành cho người dân trong quận. Nhưng ông không thể thực hiện những gì ông coi là sự thiếu hiểu biết của người Mỹ về bản chất xung đột ở Việt Nam, và cho rằng sự thất bại của họ là không hiểu biết về văn hoá Việt Nam trong cách tiến hành cuộc chiến tranh. Ông là một chuyên gia về Chủ Nghĩa Cộng Sản và chiến tranh "Du Kích", ông đã xem chính sách của Mỹ chiếm đóng một cách thật ngây ngô với dụng cụ và máy móc và cho rằng Mỹ đã thiếu sáng suốt và ngây thơ về thực tế của cuộc chiến tranh du kích. Ông cũng cảm nhận một cách mạnh mẽ rằng chiến tranh cần phải được chiến đấu như một cuộc chiến tranh Việt Nam chứ không phải là một cuộc chiến tranh của Mỹ. Vì thế ông vẫn giữ vững lập trường của mình trong công cuộc chiến đấu

với Cộng Sản tại Mỹ. Ông cũng tỏ ra cay đắng những gì ông coi là sự thiếu hiểu biết và chân thành của hầu hết những người Mỹ tại Việt Nam. Ông cảm thấy khinh miệt đối với những quan chức đến Việt Nam chỉ để được bấm thẻ tiến thân vào sự nghiệp cá nhân của họ.

Mặc dù tất cả đều tranh luận về phương pháp làm việc của ông, không ai đặt vấn đề gì về khả năng của ông, sự lãnh đạo của ông thường ngoạn mục, và ông kiểm soát lực lượng quân sự của mình với một bàn tay sắt! Ông được đánh giá ngang hàng với bất cứ các chỉ huy cao cấp của Hoa Kỳ, nhưng thiếu đào tạo hiện đại và thiếu những thiết bị có sẵn dành cho quân đội Mỹ. Ông đã trở nên thất vọng khi không thể thực hiện những cuộc hành quân vì thiếu quân đội hoặc vũ khí, và phản ánh sự thất vọng của mình bằng cách cố tình lờ đi sự hiện diện của các cố vấn và bất chấp những lời khuyên của cấp trên. Về phần Mỹ, các cố vấn giận dữ buộc tội ông thiếu quyết đoán, thiếu quan tâm. Sự thật đúng ở cả hai bên, nhưng bi kịch của sự rạn nứt ngày càng gia tăng, giữa ông và người Mỹ là sự thiếu hiểu biết của hai quan điểm tham gia hoàn toàn khác nhau. Sự bế tắc là một khoảng cách văn hóa, và là một vấn đề quan tâm nghiêm trọng về khả năng tiếp tục của chính phủ với cuộc chiến đấu chống lại kẻ thù.

Trong tình trạng rạn nứt ấy, một sĩ quan cao cấp Mỹ lỗi lạc được điều động đến Mỹ. Chính George B (Byron) Reed là một Đại Úy trẻ tuổi nhưng giàu kinh nghiệm tư vấn, anh ấy tóc bạc kim, người gốc Carolina. George đã từng là sinh viên chuyên về lịch sử văn hóa Việt, cố vấn mới này nhanh chóng phát triển một mối quan hệ đối tác đáng chú ý với Cur. Hai người đàn ông này đã dùng tình yêu chung về Lịch Sử và Triết học của họ hỗ trợ và kết hợp tình bạn chặt chẽ. Trong khi lịch sử và triết học dường như là những đề tài không liên quan đối với chiến trường. Họ say mê thảo luận thâu đêm suốt sáng những đề tài về Việt Nam, xen kẽ với các chủ đề về hoạt động chiến thuật và kế hoạch chiến lược về bình định dân sự. Thông hiểu Triết học Á Đông và là người trí thức, Cur vui mừng khi so sánh nền văn hóa Việt và Mỹ. Ông đã từng thăm viếng các tiểu bang Hoa Kỳ và hài lòng khi tìm có được một người bạn rất thông thái và am hiểu nền văn hóa Á Đông sâu sắc, ông có thể trao đổi về sự khác biệt giữa văn hóa Đông và Tây.

Về phía Cur, người Mỹ đã tận dụng cơ hội này để giải đặt ý tưởng của họ vào tâm trí của Cur và xem xét kế hoạch những hoạt động tương lai. Trong những tình huống bất thường đó đã tạo những cơ hội bàn thảo mà trước đây thiếu vắng vì

những hiểu lầm đáng tiếc. Cố Vấn Mỹ, Đại Úy George B (Byron) đã cứu cánh và đem lại kết quả mỹ mãn. Nguồn lực phân bổ cho Mĩ Cày được đưa vào sử dụng tốt. Cư lên kế hoạch và xây dựng những cây cầu mới, chợ, trường học. Lực lượng quân sự được đào tạo và khả năng chiến thuật của ông chứng thực những chiến thắng tuy nhỏ nhưng đáng kể. Thái độ cay đắng trước đó của ông về chiến lược bẻ tắc đã biến mất. Ông vẫn chọn các viên chức địa phương vì lòng trung thành cá nhân chứ không phải là khả năng, nhưng ông có một ý thức cấp tính bén nhạy để biết những gì cần thiết cho người dân ở Mĩ Cày.

Đại Tá Cư thù ghét chế độ Cộng Sản dữ dội nên không chấp nhận đối với việc đàm phán với Việt Cộng. Khi Cố Vấn của ông hỏi ông sẽ làm gì nếu kế hoạch ngừng bắn có hiệu lực, Cư trả lời với tính thẳng thắn: "Việt Cộng sẽ không bao giờ thực sự ngừng bắn, tôi cũng thế, tôi sẽ chiến đấu cho đến khi chết". Câu nói này được bày tỏ trước khi ký hiệp định Hoà Bình Paris năm 1973, là hình ảnh minh họa cảm xúc của người chiến sĩ chiến đấu trong cuộc chiến này. Cư xem cái chết trên chiến trường như một lý do duy nhất ông sẽ ngừng chiến đấu. Tin vào thuyết tâm linh và là một phật tử (hầu như phần đông người Phật Giáo Việt Nam), Cư tin rằng ông sẽ quay trở lại chống kẻ thù mình trong một kiếp khác. Ông thường gọi sự kiện xa trong tương lai bằng cụm từ "khi tôi quay trở lại", cách gọi này đã bắt rễ sâu của tín ngưỡng Phật Giáo tin vào sự luân hồi. Lý luận như vậy của một người kỹ sư trí thức hiện đại thật khó cho tư tưởng người phương Tây chấp nhận, nhưng nó đóng một vai trò quan trọng trong việc tìm hiểu Cư.

Bởi vì tin rằng ông sẽ quay trở lại để chiến đấu một lần nữa sau khi chết, Cư hoàn toàn không sợ hãi trên chiến trường. Ông thường tản bộ vào gần các hoạt động của địch như thách thức kẻ thù dám bắn vào mình. Có một lần ông dẫn đầu một cuộc hành quân băng qua căn cứ của Việt Cộng với rất nhiều hầm bẫy mà không xảy ra thương vong. Trong một lần khác, hành quân vào ban đêm, bất chấp sự nguy hiểm của mình, bẫy và súng bắn tia của đối phương, ông đã càn quét phá tan những sào huyệt của địch, bắt tóm nguyên ổ của bọn cộng sản nằm vùng và tịch thu nhiều vũ khí. Những lần hành quân như thế tạo thành những huyền thoại hiện thực.

Trong cuộc tấn công của Bắc Việt, mùa hè đỏ lửa 1972, quận Mĩ Cày đã bị ảnh hưởng nặng nề. Bảy tiểu đoàn địch đã tàn phá Quận, Cư đã hiện diện ở khắp mọi nơi để tập hợp lực lượng không tương xứng của mình để đánh bại hàng loạt

các đợt tấn công liên tục của địch. Ở đỉnh cao của cuộc phản công, các lực lượng của tỉnh nổi kết hoạt động với quận Mỗ Cày, nhưng chỉ đặt một sĩ quan tham mưu tỉnh để chỉ huy các lực lượng. Niềm tự hào và tự ái bị thương, Cur tự đặt kế hoạch hoạt động song song của mình mà không bàn thảo ý kiến của Tỉnh Trưởng. Kế hoạch của Cur là hoạt động giải cứu phe ta bằng cách phá tiền đồn đang bị tràn ngập bởi đối phương với đầy đủ sức mạnh trang bị của quân đội Bắc Việt. Đó là một sai lầm khủng khiếp, đã thực hiện trong lúc nóng nảy nhất thời. Đại Tá Cur khẳng khái dẫn đầu các binh lính ra chiến trường thay vì duy trì tại Bộ Chỉ Huy của mình, một lỗi chiến thuật mà cố vấn Mỹ và bạn bè cố thuyết phục ông không cần phải thực hiện lúc bấy giờ. Bị ray rức, bị chạm tự ái bởi sự hiện diện của quân đội không dưới sự chỉ huy của mình và đau lòng cho các đồng đội chiến hữu ngã gục và đang bị bao vây, Cur bỏ qua những lời khuyên can, và tiếp tục ở lại mặt trận, nhưng địch đã có nguồn tin tình báo và đang chờ đợi Đại Tá Cur. Rừng đã bùng nổ ra trong bạo lực của một cuộc phục kích lớn, không chút sợ hãi, Cur xông pha tiến thẳng vào trận địa, kêu gọi những người lính của mình vượt qua khu vực phục kích, giúp đỡ những người bị thương đến nơi an toàn và chỉ huy bắn lại địch trên bãi chiến trường. Đó là một hiệu suất vô cùng dũng cảm. Chính Reed sau này mô tả một cách súc tích là "Tuyệt John Wayne"! Lực lượng bạn và phe ta tiếp tục chiến đấu chống lại số lượng mạnh hơn của địch và giải thoát khỏi một tình huống chiến thuật gay cấn khốc liệt. Nhưng Nguyễn Văn Cur đã liều lĩnh quá nhiều lần. Một hoả tiễn của đối phương phóng vào giữa nhóm phe ta và "Người Hùng Mỗ Cày" đã bị giết chết ngay lập tức. Cố vấn Mỹ, Captain George B (Byron) Reed cận kề ông cũng dũng cảm và đau đớn bị thương (sau này Reed đã nhận được Silver Star, huy chương Bạc cuối cùng được trao thưởng cho người chiến đấu bộ binh tại Việt Nam), ông đã đưa đơn vị đang bị choáng váng ra khỏi bẫy phục kích.

Cái chết của một huyền thoại là khó chấp nhận. Nguyễn Văn Cur quả thực là một vị anh hùng của dân tộc. Quan điểm của ông thường xuyên mâu thuẫn với những cấp trên, đồng nghiệp và cố vấn của ông. Ông nói ra những suy nghĩ của mình khi thấy phù hợp và thể hiện lý tưởng mạnh mẽ trong một xã hội phát biểu bằng sự im lặng. Ông rất tự hào về đất nước và di sản và xác định trách nhiệm bảo vệ tự do độc lập và hạnh phúc người dân. Ông là người Việt Nam yêu đất nước yêu quê hương và văn hoá của mình. Ông đã kiên định rằng kẻ thù Cộng Sản không thể lật đổ miền nam và đồng minh sẽ không bỏ qua cho chúng. Ông yêu đất nước tổ quốc của ông với sự nhiệt tình, sai sót hay nhược điểm duy nhất của ông có lẽ là những người

nào đã phản bội lý tưởng ấy. Ông thường bị hiểu lầm bởi những mâu thuẫn của chính trị, nhưng là một trong những người đứng ra bảo vệ niềm tin của mình. Khi thời điểm của sự phán xét đến, ông chết để bảo vệ lý tưởng, để gìn giữ cho một Việt Nam độc lập, tự do nhân bản, những điều mà ông tin nhất. Không ai có thể làm nhiều hơn thế nữa.

Ghi Chú:

**Cuộc viếng thăm Mỗ Cày với vợ và 12 người con đoàn tụ gia đình rất riêng tư đặc biệt mà tác giả Cố Vấn Colonel Haseman nhắc đến trong bài viết này chính là cuộc di tản của gia đình từ Quy Nhơn trong mùa hè đỏ lửa 1972. Tạm ở trong quận Mỗ Cày vài ngày với Ba tôi, Mẹ và các chị em khác phải về nhà người Bác ở Vũng Tàu. Chỉ có tôi và 2 người chị ở lại với Ba tôi đến khi ông mất, chị Trang, sau này là nhạc sĩ Thảo Trang đã sáng tác rất nhiều nhạc đấu tranh, trở về Quy Nhơn để tiếp tục học thi tú tài. Người anh cả, Nguyễn Thái Sơn, đang tác chiến ngoài Quảng Trị được lệnh gọi về Mỗ Cày khi Ba tôi mất, trở lại đơn vị trình diện thì mới hay cả tiểu đoàn đã tiêu tan không còn ai sống sót. Anh vẫn ngậm ngùi ứa nước mắt mỗi khi nhớ lại “mạng sống của anh là được Ba đánh đổi”. Tháng 7, ngày 17 năm 1972, sau khi Ba tôi mất, gia đình dọn vào Sài Gòn theo ước nguyện của Ba tôi, và may mắn rời Việt Nam 30 tháng tư năm 75.*

Tiểu Sử
Nguyễn Văn Cư

- Sinh ngày 6 tháng 12 năm 1927 tại Trung Tích, Huế
- 1954 Thiếu Úy/TB k/t ngày 1.6.54 QD 776/QP ngày 26.7.54
- 1956 Trung Úy/TB k/t ngày 1.6.56 ND 560/QP/ND ngày 11.6.56
- 1957 Đại Đội Trưởng Đại Đội 3/21/CB k/t ngày 1.10.57
- 1958 Được đề cử theo học “Fort Buvoir” k/t 1.10.58
- 1959 Trưởng Ban HQ/TB TD2/3 CB k/t 2.7.59 do SVVT 2814/2/3CB ngày 2.7.59
- 1960 Liên Trường CB k/t 1.2.60 do LTC 1412/QP/NV ngày 2.2.60
- 1962 TC đến TR/CB k/t 1.1/62 do LTC 7622/QP/NV ngày 20.12.61
- 1962 Đại Úy QD 165/QP/ND
- 1964 Được bổ nhiệm chức vụ XLTV chức vụ LD6/CDKT k/t 5.5.64
- 1964 Được cử kiêm nhiệm chức vụ SQ Phụ Tá Công Binh Tỉnh Bình Định k/t 8.12.64 do SVVT 16754/SDTT/TQT ngày 8.12.64
- 1966 Đại Đội Trưởng Đại Đội 604/XB do QD 1543/CCD ngày 4.8.66
- 1967 Theo học khoá ANQD tại Trường SinhNgữ QD do RD 9732/DH ngày 1.4.67
- 1967 Thuyên chuyển đến BCH/LD6/CBKT do LTC 3593/CB6 ngày 17.7.67
- 1967 Chức vụ SQ/HQ và HL Liên Đoàn 6/CBKT do LBN 3622/CB6 ngày 19.7.67
- 1968 Được nhập ngành HD do ND 490/TTM/ND ngày 5.9.68
- 1969 Học khoá 6/CHTM/TC khai giảng 21.1.69 tại trường CHTM do LTC 172/CB6 ngày 8.1.69
- 1969 Thiếu Tá Nhiệm Chức do ND 64/TTM/ND ngày 13.2.69
- 1969 Mãn khoá 6 CHTM được cấp bằng 4086 ngày 19.4.69 Được TC về Đơn Vị góc LD6/CBKT do LTC 821/TR CHTM ngày 21.4.69
- 1969 Thăng Cấp Thiếu Tá/TT do ND 533/QP/ND ngày 1.7.69

1969 Học khoá 4/QC tại trường QY Mãn Khoá ngày 6.8.69 do CD 22185/TTM/TCQH ngày 14.6.69

1969 Tốt nghiệp khoá QC xếp hạng 25/148 ngày 5.8.69

1969 TC đến đơn vị 2/QT/TSO do LTC 10808/TTM/TQT ngày 30.9.69

1970 Từ DV2/QT/T30 phụ tá Quận Trưởng Bình Khê Bình Định TC đến DV4QT/TSO Quận Trưởng Mỏ Cày Kiến Hoà LTC 14788/TTM/TQT ngày 21.2.70

1971 Thăng Cấp Trung Tá/NC do ND 0117/QP/ND ngày 26.1.71

1971 Thăng Cấp Trung Tá/TT do ND 291/QP/ND ngày 1.4.72

1972 Tử Trận ngày 17.7.72 tại TD XS 449.130 trong khi giao chiến với Việt Cộng do bưu tín báo Cao Tạ Thê số 19242/DV4/QTNV ngày 19.8.1972

Được truy thăng cấp Đại Tá Thực Thụ k/t 17.7.72 do ND 725/ND/QB ngày 19.7.72

Huy Chương

Đệ Nhị Đẳng LQHC do ND 742/QP ngày 12.11.66

Đệ Ngũ Đẳng Bảo Quốc Huân Chương do (BQHC) SL 479/CT/LDQC ngày 30.10.67